

РЕШЕНИЕ

№ 7046

гр. София, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на десети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ

при участието на секретаря ГАЛИНА ХР. ХРИСТОВА
като разглежда докладваното от ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ Гражданско дело № 20231110168164 по описа за 2023 година

Предявени са искове с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът „***“ ЕАД твърди, че е доставил на ответника Л. С. Д. с ЕГН: *****, топлинна енергия по силата на общи условия, приети на основание Закона за енергетиката. Твърди, че ответникът ползвал енергията, като за процесния период не са заплатил дължимата цена. Моли съда да осъди ответника да му заплати сумите, както следва: 731,60 лева - главница за цена на доставена от дружеството топлинна енергия до топлоснабден имот, находящ за ***, аб. № ***, за период от 01.05.2020 г. до 30.04.2022 г., ведно със законна лихва за период от 28.07.2023 г. до изплащане на вземането, сумата 103,20 лева - мораторна лихва за период от 15.09.2021 г. до 13.07.2023 г., сумата от 35,01 лева – главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.06.2020 г. до 30.04.2022 г., ведно със законната лихва за периода от 28.08.2023 г. до изплащане на вземането, както и сумата от 7,13 лева – мораторна лихва за периода от 15.08.2020 г. до 13.07.2023 г. Претендира и разноски.

Ищецът твърди, че е доставил на ответника топлинна енергия по силата на общи условия, приети на основание Закона за енергетиката. Твърди, че ответникът е ползвал енергията, като за процесния период не е заплатил

дължимата цена. Моли съда да установи вземанията така, както са предявени в заповедното производство. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът не е депозирал отговор на исковата молба. В подаденото възражение по чл. 414 от ГПК релевира възражение за настъпила погасителна давност на задълженията. Твърди, че не е доказана облигационната връзка между него и ищцовото дружество.

Третото лице помагач на страната на ищеца „*** ” ЕООД не изразява становище.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

По исковете по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр.чл.149 ЗЕ:

За основателността на иска за заплащане цената на топлинната енергия ищецът следва пълно и главно да докаже, че през процесния период между страните е съществувало валидно правоотношение за доставката на топлинна енергия, обема на реално доставената на ответника топлинна енергия за процесния период, както и че нейната стойност възлиза на спорната сума.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже положителния факт на погасяване на дълга.

Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ и § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ (приложима редакция след 17.07.2012г.) потребител, респ. битов клиент на топлинна енергия през процесния период е физическо лице – ползвател или собственик на имот, който ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване или природен газ за домакинството си, т.е. лице, което ползва на вещно или облигационно право на ползване.

От представеното и вписано в СВ при АВ – гр. София, саморъчно завещание от 03.05.2008 г., обявено на 20.10.2010г., се установява, лицето *** Д.а е завещала процесния апартамент, находящ се в гр. ***. на нейния син – Л. С. Д. (ответник по делото).

От приетия по делото протокол за обявяване на саморъчно завещание с рег. № 065 на НК по описа на Нотариус ***, с район на действие – Софийски районен съд, се установява, че на 28.04.2010 г., лицето *** Д.а Д.а – в качеството ѝ на молител в нотариалното производство, е предал на нотариуса

съхраняваното в дома на покойната *** Д.а саморъчно завещание, като същото е обявено. Върху саморъчното завещание е поставен печат от нотариуса, като същото е приподписано от молителката *** Д.а Д.а, което обстоятелство е отразено в съставения протокол за обявяването му.

От изложеното следва извода, че ответникът по делото е собственик на процесния недвижим имот и като такъв се явява потребител, респ. битов клиент на топлинна енергия през процесния период.

По делото е представен и приет протокол от проведено на 22.08.2002 г. Общо събрание на етажните собственици на адрес: гр. ***, на което е взето решение да се сключи договор за извършване на услугата „топлинно счетоводство“ с „***“ и са избрани представители, които да сключат договор от името на етажната собственост.

Представен е и списък на етажните собственици, които с подписите си са удостоверили горното решение, като срещу процесния апартамент с абонатен № *** е положен подпис от лицето *** Д.а.

Съгласно разпоредбата на чл.150, ал.1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни ОУ, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР. Общите условия са валидни и обвързват ответника и без приемането им. Съгласно чл.150, ал.3 ЗЕ в срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия, клиентите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното топлопреносно предприятие заявление, в което да предложат специални условия.

Съгласно чл.143 ЗЕ топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация при въведена система за дялово разпределение чрез индивидуални разпределители, се определя от лицето, извършващо дялово разпределение на топлинната енергия в сградата съгласно методика по наредбата.

При кредитиране заключението по СТЕ, съдът приема за установено по делото, че монтираните измервателни уреди в абонатната станция съответстват на нормативно установените изисквания към същите, подлагани са на изискуемия контрол и точно са отразявали количествата отдадена топлинна енергия. Начислените при ищеца количества потребена от ответника топлинна енергия са съответни на отчетената от измервателните

уреди и разпределена от „***“ ЕООД при спазване нормативната уредба. Съгласно заключението на СТЕ дяловото разпределение през процесния период е извършвано съгласно Наредба № Е-РД-04-1 от 12 март 2020 г. за топлоснабдяването и Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради – етажна собственост към Наредба № 16-334. Не се установи по делото и да са правени рекламации от ответника във връзка с отразеното по изравнителните сметки количество на топлинната енергия, доставена за процесния период от време, като именно показанията по последните сметки са послужили за определяне на количествата топлинна енергия, за които на наследодателя на ответника са начислени сметките за процесния период.

Ответникът е упражнил своевременно правата си по чл. 120 ЗЗД като е заявил възражение за изтекла погасителна давност в срока по чл. 414, ал. 1 от ГПК по отношение на претендираните от ищеца с исковата молба вземания, което е частично основателно. Съгласно разясненията, дадени с ТР №3/2011г. по тълк. дело №3/2011г. на ОСГТК на ВКС, понятието „периодични плащания“ по смисъла на чл.111, б.,в” ЗЗД се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи един правопораждащ факт, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви. В този смисъл и по аргумент от чл.155 и чл.156 ЗЕ вземанията на топлофикационното дружество съдържат всички гореизброени признаци, поради което са периодични плащания по смисъла на чл.111, б.,в” ЗЗД. Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД давността започва да тече от момента на изискуемостта на вземането, а ако е уговорено, че вземането става изискуемо след покана, давността започва да тече от деня, в който задължението е възникнало. Срокът в настоящия случай е бил прекъснат с подаването на заявлението по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 42822/2023г. по описа на СРС, 66-ти състав – 28.07.2023 г.

По отношение на процесните вземания приложение намират ОУ от 2016г., като съгласно чл.33, ал.1 от тях клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Доколкото заявлението по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 42822/2023г. по описа на СРС, 66-ти състав е депозирано на 28.07.2023 г., то следва да се приеме, че вземането на ищеца за периода месец май 2020 г.

до 27.07.2020 г. е погасено по давност, поради което съдът приема, че ищецът се легитимира като кредитор на главно вземане само за останалата част от исковия период – от 28.07.2020 г. до 30.04.2022г. При кредитиране заключението на СТЕ се установява, че за непогасения по давност период размерът на реално потребеното количество топлинна енергия при съобразяване с изравнителните сметки е за сумата от 704,83 лв., до която сума искът е основателен и следва да се уважи, а за горницата до пълния предявен размер от 731,60 лв. и за периода от 01.05.2020г. до 27.07.2020г., следва да се отхвърли като неоснователен.

Настоящият съдебен състав намира, че следва да бъде уважен и искът за заплащане на цената на услугата дялово разпределение, тъй като по делото са ангажирани писмени доказателства – справка за дялово разпределение /л.25 от делото/, че услугата е извършвана в процесния период. По делото се установява, че за периода от 01.06.2020 г. до 30.04.2022 г. начислената цена за предоставената услуга дялово разпределение на топлинна енергия е в размер на 35,01 лв., поради което искът е основателен и следва да се уважи.

По исковете по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Основателността на иска за заплащане на обезщетение за забава предполага установяване на наличието на главен дълг; изпадане на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава.

За периода от 15.09.2020 г. до 20.01.2023 г. са приложими ОУ на „***“ ЕАД от 2016 г., публикувани през м.07.2016 г. и влезли в сила през м.08.2016 г. /арг. от чл.150 ал.2 ЗЕ/.

Съгласно чл. 33, ал. 1 от тях клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал.1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. В ал. 4 обаче е посочено, че продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 2 и ал. 3 ако не са заплатени в срок. По аргумент за противното съдът приема, че клиентите на топлинна енергия не дължат обезщетение за забава върху прогнозно начисляваната месечно топлинна енергия по чл. 32, ал. 1. Съгласно чл. 32, 6 ал. 2 от общите условия от 2016 г. след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки, продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите по ал.1 и фактура за потребеното

количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки. Върху тези окончателно определени по размер суми въз основа на реалния отчет на доставеното количество топлинна енергия клиентите дължат обезщетение за забава, ако не са заплатили сумите в 45-дневен срок от изтичане на периода, за който се отнасят (чл. 33, ал. 2). За да може обаче потребителите на топлинна енергия да изпълнят задължението си да заплатят на „***“ ЕАД тези суми, е необходимо дружеството да окаже необходимото съдействие, като предостави информация относно дължимата сума, издавайки фактурата, предвидена в чл. 32, ал. 3 от общите условия. Съобразно това и предвид датите, на които са изготвени общите фактури за отчетните периоди 2020/2021 г. и 2021/2022 г., мораторната лихва се полага за периода от 15.09.2021 г. до 13.07.2023 г. върху главницата от 704,83 лв. и служебно изчислена от съда, задължението възлиза в размер на 136,41 лв., поради което искът по чл. 86, ал.1 ЗЗД следва да се уважи изцяло до пълния предявен размер от 103,20 лв.

По отношение на цената за услугата дялово разпределение липсва предвиден срок за плащане от страна на потребителя на топлинна енергия, поради което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. По делото не са представени доказателства за отправена и получена от ответницата покана за плащане на това задължение от дата, предхождаща настоящото производство.

Предвид това тази акцесорна претенция за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение следва да се отхвърли изцяло.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.1 ГПК право на разноски има ищецът, съобразно уважената част от исковете. Дължимите разноски в настоящото производство са в размер от 408,57 лв., представляващи заплатена държавна такса, възнаграждение на вещо лице по СТЕ и юрисконсултско възнаграждение. Дължимите разноски в заповедното производство по ч.гр.д. №42822/2023г. по описа на СРС, 66-ти състав, са в размер на 64,40 лв. – за държавна такса.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът има право на разноски, съобразно с отхвърлената част от исковете. Последният е защитаван от адв.

Надя Кръстева, който е осъществявал безплатна правна помощ в заповедното производство. Последният претендира възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 3 ЗА. Съгласно практиката на ВКС, ответникът няма право на отделно адвокатско възнаграждение в заповедното производството за подадено възражение и такова не следва да му бъде присъждано /в този смисъл Определение №45/23.01.2019г. по ч.т.д.№3074/2018г. на ВКС, I ТО, Определение №140/19.03.2020г. по ч.т.д.№236/2020г. на ВКС, II ТО и др./Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.422,ал.1 ГПК, че Л. С. Д., ЕГН *****, дължи на „***“ ЕАД, ЕИК ***, сумите, както следва:

– на основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ, сумата от 704,83 лева, главница за потребена топлинна енергия, за периода от 28.07.2020 г. до 30.04.2022 г. и сумата от 35,01 лева - главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.06.2020 г. до 30.04.2022 г, ведно със законна лихва за период от 28.07.2023 г. до изплащане на вземането, както и сумата 103,20 лв. представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2021 г. до 13.07.2023 г. , за които суми е издадена заповед за изпълнение от 31.08.2023 г. по ч.гр.д. № 42822/2023 г. на СРС, 66-ти с.с., като **ОТХВЪРЛЯ** исковете за цена на топлинната енергия за разликата над 704,83 лв. до предявения размер от 731,60 лв., както и предявения иск за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение, за сумата от 7,13 лв. за период от 15.08.2020 г. до 13.07.2023 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Л. С. Д., ЕГН *****, да заплати на „***“ ЕАД, ЕИК ***, сумата от **64,40 лв.**, представляваща разноси **в заповедното производство** по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 42822/2023г. по описа на СРС, 66-ти състав, както и сумата от **408,57 лв.**, представляваща разноси **в исковото производство**.

Решението е постановено при участието на „***“ ЕООД като помагач на страната на ищеца.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в

двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____